

304

EL BUTLLETÍ

UNIÓ EXCURSIONISTA DE VIC_octubre/novembre/desembre_2018

ÍNDEX

ÍNDEX 2

EDITORIAL 3

Satisfacció

ESQUÍ DE MUNTANYA 5

Tromsø

ESCALADA 19

Cap del Ras

100 ANYS 21

1918

AQUÍ, ARA I AHIR 22

Els Òbits

LA FOTO 23

EL LLIBRE 24

NOTÍCIES 25

AGENDA 31

Equip de redacció:

- Joan Conill (Cap de redacció)
- Albert Baucells
- Pep Fusté
- Miquel Gracià
- Marta Parés
- Xevi Roviró
- Lluís Santanach

Col·laboren en aquest número:

- Guillem Plans:** Esquí de Muntanya
Jordi Anglada: El Llibre

Casa Galadies Carrer de la Riera, 22 08500 VIC
Tel. 93 885 51 20 unioexcursionistavic.org

Disseny i impressió

Pla Valldaura Disseny SCP
Dipòsit legal B-20.126-95

Portada

Alps de Lyngen - Tromsø (Noruega)
Foto: **Lluís Santanach**

Tot el que s'expressa en els articles del BUTLLETÍ
és responsabilitat dels seus autors

SATISFACCIÓ

Tradicionalment, a la Unió, la tardor és una estació molt plena d'esdeveniments i amb molta feina per a preparar les activitats per l'hivern i l'any vinent. I aquesta tardor no està desentonant gens ni mica.

A més de les habituals sortides col·lectives d' "Escampant la Boira", de la SAM amb sortides d'alta muntanya i d'esquí i de l'organització de diferents curses d'orientació; hem tingut una nova edició de la Matagalls – Vic, i ja en van 38.

També hem tingut la sortida de celebració dels trenta anys del PR C.40 de Vic a sant Pere de Casserres, amb la presentació del nou llibretó del sender; la multitudinària pujada al Puigmal pels presos polítics, la competició de bloc, l'Openbloc, les escalades i la competició de velocitat a la xemeneia del Sucre i els cursos de GPS i mapes digitals i de marxa nòrdica. Al mateix temps, s'ha reparat la malmesa teulada i la façana de la casa Galadies, que tot i que ho han fet professionals, també ha ocupat temps d'algun voluntari. Tampoc em vull descuidar de la feinada que representa treure un butlletí com el que tens a les mans i que surt puntualment amb informació diversa de les activitats realitzades per socis de la nostra entitat.

Tot això vol dir feina. Feina que fem perquè volem i ens agrada fer-la. També vol dir molta gent que la fa sense esperar res a canvi, per la simple compensació de la feina ben feta, per això som voluntaris.

Però, realment, no és veritat que no tinguem cap compensació. Moltes vegades aconseguim una samarreta, o alguna cosa per l'estil, per recordar l'activitat. Però això no és el que ens omple o enganxa. El que ens enganxa és la satisfacció que en traiem un cop acabada l'activitat, perquè veiem que tot ha funcionat i tothom està content. La satisfacció que això ens dóna és una sensació que deu desencadenar algun tipus d'hormona que ens fa sentir bé i això t'enganxa. Això només ho sap el qui ho ha provat.

Tot això vol dir feina. Feina que fem perquè volem i ens agrada fer-la.

El sùmmum arriba quan rebem algun correu com aquest: **“Només volia donar-vos les gràcies per la fantàstica organització de la Travessa Matagalls-Vic del diumenge passat...”**. Llavors ja estem per destapar el cava.

I què dir de tota la plantilla de professionals de l'entitat, que després de complir amb la feina que tenen encomanada, també es posen el barret de voluntaris per col·laborar amb les activitats de l'entitat, com a la Matagalls – Vic, a l'Openbloc, ... Això diu molt d'ells i d'elles. Si a més de participar en l'organització d'alguna d'aquestes activitats, resulta que ets el president de l'entitat, acumules una part de satisfacció de cada una d'elles. També una part, petita, dels nervis i de la feina que implica col·laborar-hi, però sens dubte, pesa molt més la satisfacció acumulada, o sigui que imagineu com he d'estar de satisfet !!!

Jaume Anglada i Dordal
President de la Unió Excursionista de Vic

ESQUÍ DE MUNTANYA

**ALPS DE TROMSØ I LYNGEN,
ESQUIANT ARRAN DE MAR**

Aurora boreal

Ramat d'ants prop del cim del Buren.

Passen els minuts i el silenci només es trenca pel soroll de la cinta transportadora. És tard i tothom està cansat després de passar un dia sencer amb dos vols d'avió i hores d'espera a les terminals. A fora, bufa el vent i neva lleugerament, es respira un aire gèlid. Els esquís i dues maletes no han arribat i avui ja no ho faran. Resignats, carreguem les maletes a la furgoneta i el cotxe que hem llogat i deixem enrere la ciutat fent camí cap a la casa on ens allotjarem els propers dies, Hestnes Gård. El nostre camp base està situat a Selnes, un petit poble de cases disperses a uns seixanta quilòmetres al sud de Tromsø a Noruega.

Hestnes Gård

A banda de la ciutat de Tromsø, tota la regió està formada per

poblets disseminats i sense nucli urbà. La majoria de serveis bàsics es troben a molts quilòmetres de distància. A l'hivern, amb neu perpètua a la carretera, aquests desplaçaments esdevenen llargs i lents. Estem per sobre del paral·lel 69, en ple Cercle Polar Àrtic.

A les dotze de la nit, en Bratt, l'amfitrió de la casa, ens rep amablement i ens comenta diversos aspectes mentre entrem els equipatges i sortegem les habitacions. Endrecem els prop de cent vint-i-cinc quilos de menjar que hem portat de casa i ens anem a dormir amb l'esperança que demà les coses evolucionin de forma més positiva.

Buren 802 m, Illa Kvaløia Alps de Tromsø nord (802 m+, 7 km)

Al matí, esmorzem amb calma i tornem a la ciutat de Tromsø per

L'accessible cim del Buren, l'alternativa escollida el primer dia.

canviar euros per corones noruegues. Després de fer una curta passejada pel centre de la ciutat, ens dirigim a l'aeroport. A un quart d'onze arriba el primer vol del dia procedent d'Oslo. Ens trobem davant la cinta transportadora altra vegada. Els passatgers van recollint l'equipatge fins que la cinta transportadora queda buida i la sala també. Els minuts passen irremeiablement i temem el pitjor; llençar per la borda el primer dia d'esquí. Però gairebé a les onze del matí, sortosament, el personal de l'aeroport ens avisa que ja han arribat els esquís i les bosses que faltaven.

Sense dilació, carreguem el material i acceptem de bon grat la proposta d'en Lluís: fer el Buren, una muntanya relativament a prop de la ciutat. El temps perdut per culpa de l'equipatge extraviat ens obliga a buscar una alternativa ràpida i accessible.

A banda de la ciutat de Tromsø, tota la regió està formada per poblets disseminats.

Ens desplaçem en direcció nord oest cap a l'illa Kvaløya creuant el pont i seguim fins al poble d'Ersfjordbotn i el veïnat de Sussanajorda, on arribem amb poc menys de mitja hora.

El dia és variable, a estones cauen alguns flocs de neu però en alguns moments sembla que vulgui sortir el sol. Malgrat aquest temps canviant, la visibilitat és bona i bufa poc vent. Un cop arribats a destí es fa difícil trobar algun lloc on deixar el cotxe a causa de la gran quantitat de neu als vorals. Les màquines llevaneus no paren de passar una vegada i una altra. Finalment, a dos quarts de dues del migdia, ens podem calçar els esquís i comencem la ruta.

El Buren és un cim relativament fàcil depenent de les condicions en les quals es pugui trobar, sobretot, l'aresta final. Comencem des de la mateixa carretera per un torrent evident que va ascendint suaument pel mig d'un bosquet de bedolls joves. A uns tres-cents metres sobre el nivell de mar deixem el bosc i arribem davant d'un llom curt i dret però molt carregat de neu que dóna pas a un promontori i una fita de pedres. Assolim la fita separats l'un de l'altre mantenint una distància prudencial per evitar sobrecàrregues que puguin desencadenar una allau. A dalt, el terreny perd inclinació i a través d'una consecució de replans, alguns dels quals, gelats per l'acció del vent, ens plantem a l'ampla aresta cimera. Voregem l'aresta en forma de mitja lluna evitant pujar per la coma fortament carregada de neu girant

a l'esquerra en una llarga diagonal. Seguim per l'aresta fins al cim amb una bona cornisa sota els nostres esquís però ben assentada i sense cap mena de perill.

Assolim el cim amb una bona panoràmica sobre els fiords i amb alguna ullada de sol que ens permet gaudir de l'espectacular orografia de l'illa. Després de fer alguna foto, reculem uns metres per evitar el vent que bufa dalt del cim. Traiem pells i iniciem la baixada pel mateix itinerari de pujada. Amb cautela, entrem a la pala que baixa més directament per gaudir per primer cop d'un descens amb abundant neu pols.

Un cop al promontori que hem trobat de pujada, immortalitzem amb les nostres càmeres a corre cuita un grup d'ants que no semblen massa preocupats per la nostra presència. Continuem el descens pel llom, excepte dos de nosaltres que ho fan per una pala a la nostra esquerra provocant el trencament d'una placa de vent d'uns 25 cm de gruix i fent baixar una allau de dimensió mitjana però sortosament sense cap conseqüència. Acabem la baixada pel mig del bosc esquivant els arbres, creuem la carretera i arribem a la mateixa línia de mar amb els esquís calçats als peus.

Si al matí, neguitosos i fastiguejats per la falta del material, ens expliquen com acabarem el dia, no ens ho hauríem cregut.

Encegat per l'emoció de la primera sortida a Tromsø, quan arribem a la casa no podem evitar tornar a agafar els esquís i fer una passejada de capvespre. Des de la mateixa casa, agafem una pista amb bon gruix de neu que es va endinsant pel bosc fins a difuminar-se. Continuem pel bosc fins que es va aclarint i desapareix completament la vegetació. Poc després arribem a un immens plató. Sense massa temps, ja que s'està fent fosc, traiem pells i iniciem la tornada a la casa amb una divertida baixada amb neu pols pel mig del bosc.

Després de sopar, ens reunim per preparar la sortida de l'endemà mentre assaborim un gotet de ratafia.

Storgalten 1.219 m i Lassofjellet 414 m, Alps de Lyngen nord (1.274 m+, 10 km)

L'Storgalten és un cim situat al nord dels Alps de Lyngen. Reposa sobre una allargada península envoltada pel fjord Ullsfjorden, gairebé a mar obert i gaudeix d'unes excel·lents vistes. La ruta comença passat el pont del poble de Storvoll, a la factoria de peix de Sandneset.

Per arribar-hi, ens dirigim al poble de Lyngseidet per la carretera E8 i posteriorment per la carretera local 868 evitant haver d'utilitzar el ferri. Continuem per la carretera 91 i enllacem amb la FV312 fins a Storvoll, creuant el pont fins a

Pujant al cim del Storgalten.

la Factoria de Peix. El trajecte en cotxe és llarg i comporta invertir-hi unes tres hores aproximadament. A les dotze del migdia i amb els esquís als peus, deixem enrere el poble enmig de les cases seguint una traça fresca ja oberta pels esquiadors que tenim davant nostre. Avancem sobre suaus pendents dins d'un bosc de bedolls poc dens per entrar de ple al torrent anomenat Galtdalen Gálttavaggi. Abandonem l'estretor del torrent i continuem amunt suaument sense haver de recórrer a les voltes maria. Amb marxa lenta i entretinguda, a cada passa trobem motius per parar i fer alguna foto. Aproximadament a 750 metres sobre el nivell del mar, arribem a un coll. A partir d'aquí, el pendent

s'accentua i assolim el llom carener en unes quantes llaçades esquivant trams de pedres i gel.

Després d'una pausa per agrupar-nos i menjar una mica, continuem la marxa sobre terreny ondulat i modelat pel vent en l'ample llom que mena al cim en poc més de tres-cents metres de desnivell. Arribem al punt culminant on ja fa estona que hem vist baixar altres grups d'esquiadors. Bona panoràmica sobre mar obert al nord i els Alps de Lyingen al sud i a l'oest. A diferència de Tromsø, els Alps de Lyngen mostren un terreny molt més salvatge i abrupte.

La llum del cel ja té la tonalitat de capvespre malgrat que encara són les quatre de la tarda

Després d'una llarga sessió de fotos ens abriguem, ja que el vent, tot i no ser massa fort, ens fa agafar fred ràpidament. Traiem pells i comencem el descens pel llom. Mentre baixem, ens anem decantant cap a la pala principal abandonant la traça de pujada per buscar un bon itinerari de baixada. A vegades, segons l'època de l'any, es forma una enorme i llarga cornisa que s'ha de superar per iniciar el descens. En aquestes dates, la cornisa no només no està formada sinó que en el seu lloc hi ha al descobert, trams de roca i neu gelada i ventada. Parant atenció per no

fer malbé els esquís, fem una curta diagonal i saltem de ple a la pala principal ben innivada i amb forta inclinació inicial (S4).

Més de vuit-cents metres de baixada per gaudir i un teló de fons espectacular. Quan el pendent amansa, ens posem en posició de "schuss" per embalar-nos i assolir el Lassofjellet, un promontori amb molt bones vistes sobre Sandneset. Hi arribem remant o tornant a posar pells per superar uns escassos cinquanta metres de desnivell fins a una gran fita.

La llum del cel ja té aquella tonalitat de capvespre malgrat que encara no són les quatre de la tarda. Aprofitem la baixada pel nord d'aquest turó entrant al bosc i connectant amb la traça de pujada per arribar al poble altra vegada. Recollim el material i ens traïem les botes mentre mengem una mica a peu dret i comentem la jugada després d'una bona jornada d'esquí de muntanya. Per tornar cap a la casa, agafarem el ferri al poble de Svensby i d'aquesta manera, farem més curt i més amè el viatge i afegirem a la llista una altra experiència. Al vespre, després de sopar, en Lluís prepara el "briefing" per triar l'objectiu de l'endemà.

Blatinden 1.180 m-Lavangstinden 764 m, Alps de Tromsø sud (2.000 m+, 18 km)

Avui dissabte, optem per fer un cim proper a la casa. La previsió

L'espectacular descens del Blatinden.

meteorològica indica temps variable durant gairebé tot el dia amb tendència a empitjorar a partir de la tarda vespre.

Després d'esmorzar, fem un curt desplaçament fins al proper poble de Kantornes i en quinze minuts ja estem preparats a peu de carretera. Comencem la ruta lliscant per la mateixa carretera uns dos-cents metres. Entrem al bosc seguint la ruta d'estiu fent un flanqueig per encarrilar un marcat contrafort amb un tallafoc que utilitzem per ascendir ràpidament amb una estàtica traça en forma de ziga-zaga. Sortim del bosc i voregem una gran coma tombant a l'esquerra progressivament per un ample llom. Avancem plàcidament per una sèrie de suaus pales fins als sis-cents metres sobre el nivell del mar. El dia, tot i estar més tapat

que ahir, ens regala unes vistes majestuoses sobre el fiord Balsfjord. Arribem a una coma flanquejada per un contrafort a cada costat. La coma està molt carregada. Optem per fer l'ascens pel contrafort dret, més segur, i pujar progressivament per un seguit de balconades amb pendent fort fins assolir els mil metres sobre el nivell del mar.

A partir d'aquí, es perd inclinació i entrem al gran plató final que dona accés al cim. A causa de la mala visibilitat, utilitzem el GPS per guiar-nos en aquesta part final, i amb la boira embolcallant-nos arribem a la característica fita en forma de gàbia.

Sense perdre massa temps, i després de fer alguna foto de grup, iniciem el descens seguint el mateix itinerari de pujada.

Quan arribem al contrafort, examinem l'entrada a la coma. Ens hi endinsem de ple evitant el punt de màxima inclinació i iniciem un fantàstic descens per neu pols. Arribem a la part baixa i entrem al bosc. Continuem baixant esquivant els arbres amb forta inclinació. Progressivament el bosc es va espessint a la vegada que la qualitat de la neu empitjora i es torna més pesada dificultant el descens. Amb poca estona arribem a la carretera, ara plena de cotxes degut a una competició d'esquí de fons.

Tot just són dos quarts d'una del migdia i encara ens queda tota la tarda per endavant. Com que anem molt bé de temps, analitzem la possibilitat de fer algun altre cim. En una votació improvisada a mà alçada, decidim provar un cim molt proper d'altura modesta, el Lavangstinden.

Mengem una mica i ens repartim els cotxes. Ens desplaçem uns quatre quilòmetres en direcció a la casa i parem al voral de la carretera en un petit espai sense neu on deixem el cotxe.

El diumenge ens llevem sense presses ja que la previsió meteorològica és molt dolenta.

Comencem travessant pel dret una esplanada al costat d'una línia elèctrica. Continuem per una zona boscosa que ens permet anar guanyant alçada de forma

suau superant un replà rere un altre. L'objectiu és assolir un llarg llom carener que porta al cim visible des de la carretera.

Arribem a una zona plana on, segons el mapa, hi ha d'haver un petit llac. Des d'aquí, dividim una coma que ens permet salvar un altre nivell i acostar-nos al llom carener. Passem per sota una immensa cornisa en diagonal i en unes quantes voltes maria superem aquest primer ressalt. A dalt, remuntem una ampla i costeruda pala que ens deixa ja sobre el llarg llom carener. Avancem sobre neu ventada i superem un curt tram sota una petita cova abans d'entrar al suau i llarg llom final que porta al cim. Tot i ser un cim modest i que no arriba als vuit-cents metres d'altura, gaudeix d'una visió extraordinària de la paret de roca i gel del Blatinden i dels fiords.

Sense entretenir-nos, traiem pells i iniciem la baixada fins a la carretera seguint el mateix itinerari.

Diumenge de visita a la ciutat

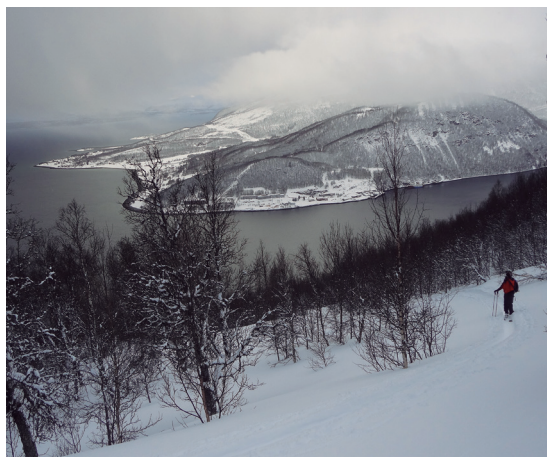
El diumenge ens llevem sense presses ja que la previsió meteorològica és molt dolenta. Al llarg del dia es preveu el pas d'un front amb nevades i sobretot molt vent. Malgrat aquest panorama sortim preparats amb tot el material per si, en alguna improbable finestra de bon temps, poguéssim fer alguna ruta.

Port Vell de Tromsø.

Durant el matí, conduïm fins a Oldervik, un poble de pescadors situat al nord oest de Tromsø. Continua nevant i fa molt de vent. Prop del poble comença la ruta al cim Ullstinden, una de les opcions que teníem i que vist el panorama, ens veiem obligats a descartar. Tornem enrere i fem parada a la ciutat de Tromsø. És diumenge i trobem tots els comerços tancats i molta tranquil·litat. Visitem el port i el carrer principal de la ciutat fent el tafaner en diverses botigues de souvenirs i observant els nombrosos edificis d'arquitectura contemporània com la Biblioteca Pública, l'edifici Polaria en forma de peces de dòmino o la Arctic Cathedral.

Al vespre tornem a analitzar la situació meteorològica prevista per l'endemà. El temps millora lleugerament passant a ser variable durant tot el dia amb finestres de bon temps, però sens dubte, l'aspecte més important és que disminueix substancialment el vent.

Pujant al Durmalfjellet.

Després de sopar, amb els mapes sobre la taula, escollim destins propers a la casa i amb itineraris segurs ja que el perill d'allaus es manté marcat (3) passant a fort (4).

Blafjellet Sáttovárri 870 m-Reingjerdshaugen 630 m, Alps de Tromsø sud (1.600 m+, 19,5 km)

Durant la matinada del dilluns, mentre dormim, encara es pot sentir algun cop de vent residual abans no es comença a fer de dia. Ens despertem amb molta calma i mentre esmorzem, comença a fer una bona nevada que en poc més de mitja hora afegeix cinc centímetres de neu als ja caiguts en les darreres hores. Abans de sortir, para de nevar i s'obren unes bones clarianes que ens permeten obtenir una bona panoràmica de les muntanyes i de la riba oposada del fiord.

Pujada al Reingjerdshaugen.

Carreguem els trapeus, agafem el cotxe i anem, per la carretera local FV294, en direcció nord fins al poble d'Andersdal. El passem de llarg i arribem al veïnat de Hjellnes. Deixem el cotxe al costat de la carretera. Comencem des de la mateixa carretera però en sentit contrari uns dos-cents metres. Prenem una pista a l'esquerra que passa per una casa però que de seguida s'endinsa pel mig del bosc. Seguint la mateixa tònica que els dies anteriors, continuem amunt fins que deixem enrere la franja de bosc (350 m) i entrem en una zona d'amples llocs que de forma plàcida ens anirà acostant al cim. El temps variable ens regala estones

de tot, estones amb petits flocs de neu, alguna ullada de sol i bones vistes sobre els fiords. El cim és un "plató" immens i la baixada, que fem pel mateix itinerari de pujada, és molt suau. Trobem neu pols ventada els dos-cents primers metres amb alguna placa de gel amagada. Al bosc, la neu caiguda les darreres hores és seca i molts cops costa de trobar, tota una delícia! Arribem al cotxe passades les dotze del migdia i tornem a la casa per dinar.

Després de dinar amb calma i amb tota la tarda per endavant, decidim anar a fer un altre cim proper a la casa i modest pel que fa a l'altura, el Reingjerdshaugen.

De retorn cap al vehicle després de l'ascensió al Blafjellet Sáttovárri.

Tornem a conduir per la carretera FV294 en direcció nord durant set quilòmetres fins a Selnes. Sortim ja amb els esquís pel costat esquerre d'una granja i continuem per sobre d'una gran esplanada coberta de neu abundant. De forma molt suau, anem guanyant altura i comencem l'entrada a un bosc de bedolls. Tot seguit, avancem suposadament per sobre una pista forestal que es torna costeruda i entra de ple a un espectacular bosc d'avets altíssims i carregats de neu. Just abans de deixar el bosc, comença una fina nevada. Sortosament, no bufa vent, aspecte que s'agraeix. Deixem el bosc

i amb certa rapidesa arribem al cim després d'una consecució de suaus pales i lloms sense cap tipus de dificultat. Fem alguna foto de record tot i que malauradament no podem gaudir de bona visibilitat exceptuant algun instant on la boira sembla voler desaparèixer. Comencem la baixada sobre una neu pols excepcional. Descens superb pel bosc d'avets i arribada al cotxe a quarts de vuit del vespre en una altra jornada prolífica i amb més de 1.600 metres de desnivell positiu acumulat en dos cims. A la tarda vespre experimentem la sauna noruega alternada amb el bany a les aigües gèlides del

fjord. Recuperem energia amb un bon sopar i amb paciència fotogràfica, gaudim de l'espectacle de les aurores boreals. A mitja nit, abans d'anar a dormir, discutim la jornada de demà i escollim una sortida propera que encaixi en un darrer dia molt atapeït i llarg.

Durmalsfjellet 1.019 m, Alps de Tromsø sud (1.050 m+, 8,5 km)

A les cinc del matí ens llevem. Avui se'ns presenta un dia intens. Ahir vespre vam acordar un horari i el complim amb molt bona nota, tant que a les sis del matí, amb els esquís als peus, ja estem creuant la carretera passat el pont d'Andersdal i camí del Durmalfjellet. Després de dos-cents metres plans, passada una granja, iniciem una vertiginosa pujada pel mig del bosc seguint el que sembla una pista forestal. En dos quilòmetres ascendim més de quatre-cents metres de desnivell fins a un tallafoc de línia d'alta tensió. Passat el tallafoc, entrem de ple a una zona de lloms i suaus pales que no deixem fins al cim. El vent del diumenge ha fet feina i les carenes, malgrat haver-hi molta quantitat de neu, estan ventades. Dalt del cim, la mateixa tònica del dia anterior, boira amb estones d'obertura de clarianes. Traiem pells i fem alguna foto abans d'iniciar el darrer descens del viatge.

Baixem amb calma, assaborint cada gir, com si no volguéssim que s'acabés el descens. Fins al tallafoc, busquem a la nostra esquerra la neu més bona i els trams menys perjudicats per l'acció del vent. Quan arribem al tallafoc, decidim fer-hi la baixada directa. La quantitat de neu és impressionant i els primers metres són molt drets. Fem la baixada un a un i prenent especial atenció. En un instant cremem els darrers tres-cents metres de baixada fins al mar. A dos quarts de dotze del matí arribem a la casa.

Havia estat un somni durant molt de temps i finalment l'hem pogut materialitzar.

La nostra estada a Tromsø arriba a la seva fi. Han estat uns dies intensos, havia estat un somni durant molt de temps i finalment l'hem pogut materialitzar. Endrecem la casa i carreguem l'equipatge als cotxes. Ens acomiadem d'en Bratt i retornem a l'aeroport per posar fi a aquest extraordinari viatge. En un mateix dia haurem esquiat per sobre el Cercle Polar Àrtic i sobrevolat tot un continent sencer per arribar fins a casa.

INFORMACIÓ I DADES PRÀCTIQUES

Situació, accés i mobilitat

Tromsø o Troms, és una regió del nord de Noruega. Està situada al Cercle Polar Àrtic, a més de quatre mil quilòmetres de casa nostra. Per tant, la opció més raonable és viatjar-hi amb avió ja que es poden trobar preus que volten els 400 euros en companyies de baix cost, amb facturació d'equipatge especial inclòs. En el nostre cas, vam haver de fer dos vols d'anada i de tornada amb escala a Oslo. Hi ha opcions de vols directes amb companyies convencionals, però llavors el preu es dispara.

Pels desplaçaments a la zona, és recomanable el lloguer d'un vehicle ja que això ofereix molta llibertat de moviments, malgrat que el país gaudeix d'una bona estructura de transport públic amb moltes línies d'autobús. Tots els vehicles van equipats obligatòriament amb pneumàtics de contacte.

Època aconsellable

De mitjans de març a principis de maig, essent mitjans d'abril la millor època amb dies cada cop més llargs (10 minuts més de sol per dia) i neu a cota zero.

Allotjament i menjar

Noruega és un país molt car, en tots els aspectes. En el nostre cas vam optar pel lloguer d'una casa sencera durant una setmana amb un cost bastant raonable. Respecte al menjar, vam poder facturar pràcticament tot el menjar que vam consumir reduint la despesa i els inconvenients d'haver-lo de comprar allà. Cal preveure desplaçaments molt llargs per proveir-se d'aliments bàsics com una senzilla barra de pa o un litre de llet i només hi ha supermercats a les grans poblacions.

També existeixen altres formes de plantejar el viatge com ara el lloguer d'un veler, però econòmicament molt més cares. Vegeu la descripció de l'article "Noruega, esquiar vora el mar" de la revista Vèrtex número 210.

Meteorologia i perill d'allaus

<http://weather.cs.uit.no/>
<http://www.thorheim.no/>

http://met.no/English/Weather_forecast/
<http://www.yr.no/>
<http://www.varsom.no/Snoskred/>

Mapes

<http://norgeskart.no/fastmerker/#8/667069/7748164>
<https://www.ut.no/kart/>
<http://forhandlere.nordeca.com/turkart-serien/turkart-1-50-000>

Webcams

<http://weather.cs.uit.no/>

Allotjament

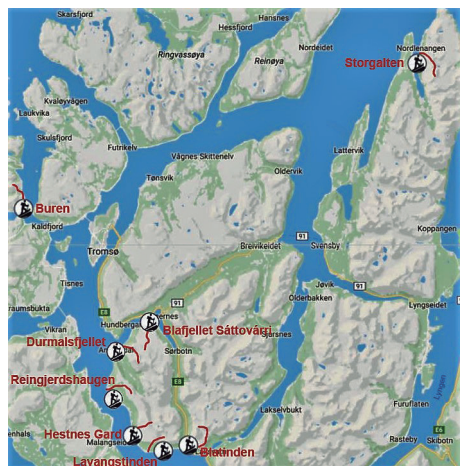
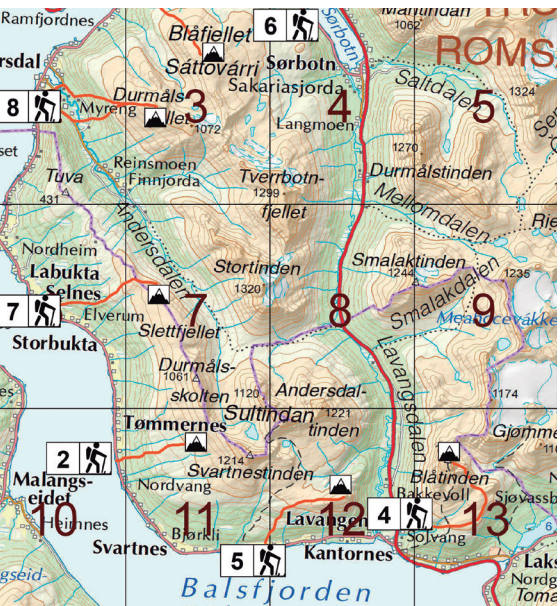
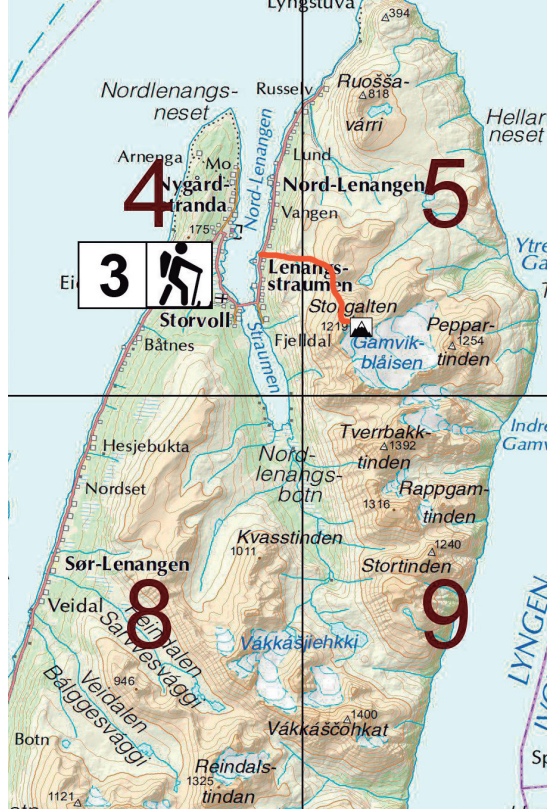
<http://www.nordre-hestnes-gaard.no/>

Aurores Boreals

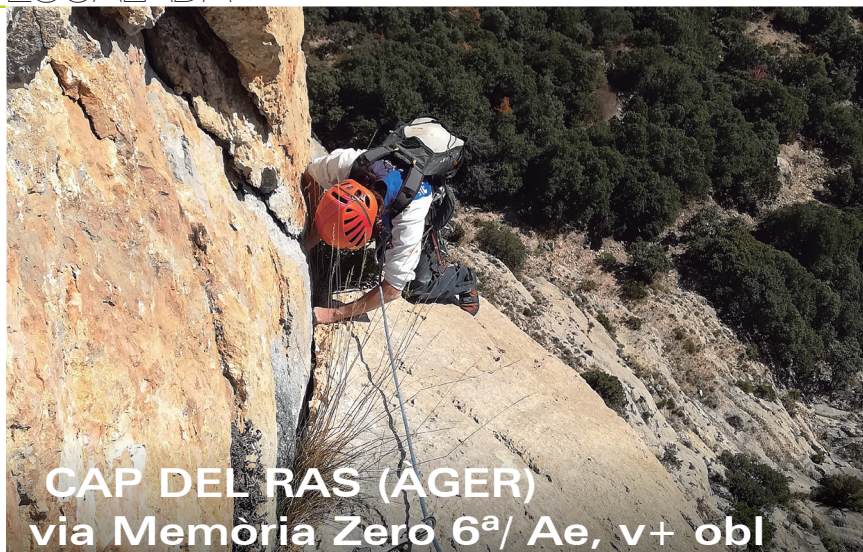
<http://www.swpc.noaa.gov/products/aurora-30-minute-forecast>
<http://www.aurora-service.eu/aurora-forecast/>
<https://www.spaceweatherlive.com/es/actividad-auroral/prediccion-aurora>

Tracks gps del viatge

<https://ca.wikiloc.com/rutes-esqui-de-muntanya/tromsø-and-lyngen-alps-blatinden-17003079>
<https://ca.wikiloc.com/rutes-esqui-de-muntanya/tromsø-and-lyngen-alps-lavangstinden-17017286>
<https://ca.wikiloc.com/rutes-esqui-de-muntanya/tromsø-and-lyngen-alps-blafjellet-sattovarri-17019638>
<https://ca.wikiloc.com/rutes-esqui-de-muntanya/tromsø-and-lyngen-alps-reingjerdshaugen-17021781>
<https://ca.wikiloc.com/rutes-esqui-de-muntanya/tromsø-and-lyngen-alps-hestnes-gaard-afternoon-round-trip-17022289>
<https://ca.wikiloc.com/rutes-esqui-de-muntanya/tromsø-and-lyngen-alps-buren-17034283>
<https://ca.wikiloc.com/rutes-esqui-de-muntanya/tromsø-and-lyngen-alps-storgalten-lassofjellet-17036136>
<https://ca.wikiloc.com/rutes-esqui-de-muntanya/tromsø-and-lyngen-alps-durmalsfjellet-17039974>

Textos:
Guillem Plans - Vic
Fotografia:
Lluís Santanach - Vic

CAP DEL RAS (ÀGER) via Memòria Zero 6^a/ Ae, v+ obl

Aquesta via es troba ubicada en el Montsec, un dels indrets calcaris més extensos i espectaculars del nostre país.

El Cap del Ras ens ofereix un munt de vies per a tots els gustos amb més o menys grau, però gairebé sempre amb una qualitat de roca que va de bona a molt bona. La via proposada, creiem que proporciona una jornada d'escalada sense haver de patir massa ni pel grau ni per haver d'auto-protegir-nos sovint, ja que la via

està gairebé equipada i només ens caldran algunes peces per assegurar alguns punts.

OBERTA PER: Joan Carles Roca, Virgínia Rodríguez i César Ibañez el 27-1-2017.

MATERIAL: 15 cintes, bagues sabineres, estreps, camelots mitjans, semàfor d'aliens i un discret joc de fissurers.

ÈPOCA: Preferentment primavera i tardor, a l'hivern amb dies de sol.

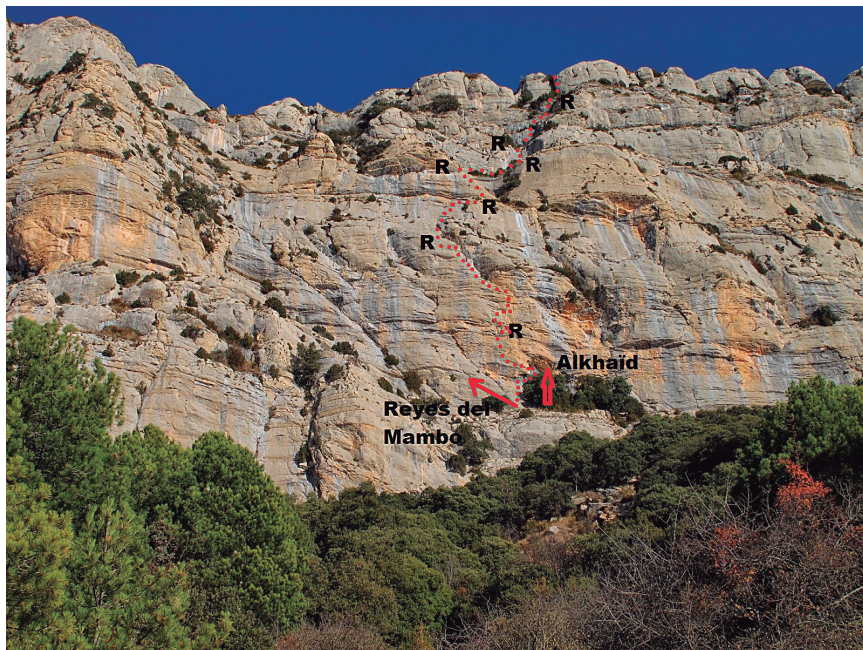
COMPROMIS: Mig

ORIENTACIÓ: Sud

ROCA: Calcaris molt bo.

APROXIMACIÓ: Des del poble d'Àger, prenem la carretereta que passa just pel costat del

La via proporciona una jornada d'escalada sense haver de patir massa pel grau ni per haver d'auto-protegir-nos.

cementiri. La seguim uns quilòmetres fins que trobem una pista a mà dreta que porta al refugi del Colobò. Als pocs metres trobem un altre trencall, prenem el camí de l'esquerra deixant el que va al refugi. El seguim i aparquem just sota de la paret en la vertical de la via. Seguidament agafarem el corriol que surt just davant nostre amb unes fites, després d'una curta grimpada, arribem al peu de la via.

DESCENS: Anem cap a la dreta en baixada seguint algunes fites. Baixarem uns metres i seguirem després per una vira fins a trobar una canal que ens durà a la pista on tenim el cotxe.

Miquel Gracià - Vic

Per aquelles coses de l'atzar, és una bona coincidència que si fa cent anys apareixia el número 26 del butlletí del Centre Excursionista de Vic també ara comptabilitzem el mateix número de publicacions d'articles d'aquesta secció "Els excursionistes fa 100 anys". És curiós que els butlletins i els articles tot i no haver començat exactament en el mateix període, amb cent anys de diferència, hagin tingut irregularitats en la periodicitat i que la mitjana al darrer trimestre del 2018 sigui la mateixa que la del 1918.

Fa cent anys els excursionistes estaven més tranquils. Continuaven exprimint cultura al seu estatge social al Temple Romà. Conferències sobre la poesia humorística catalana, lectura de rondalles, projeccions tractant la pintura gòtica catalana, altres de dibuixos humorístics i reportatges de viatges a Burgos i Silos. També una exposició dels emergents dibuixants i pintors Lluís Cirera i Ricard Soler. Amb puntualitat i rigor també feren la junta general ordinària abans de finalitzar l'any on es ratificaren els càrrecs de president Mossèn Gudiol, tresorer Josep Sans, secretari Josep Illa i vocals. Poques excursions en aquest període. Una programada a finals d'octubre al Pla de La Calma i el castell de Tagamanent que combinava el tren i el carruatge com a mitjà d'aproximació

Castell de Tagamanent.

"Els excursionistes fa 100 anys"

i que s'ajornà per principis de novembre a causa del mal temps. Sobre el mateix territori però, amb finalitats diferents, també aquest novembre la Unió Excursionista de Vic va ajornar una sortida de pràctiques d'uns curs d'orientació a causa del mal temps. Cent anys després però, l'aproximació ha estat amb cotxes particulars i el curs, amb GPS.

Glacera de l'Aneto prop del coll de Coronas 1917-1920

Com ja és habitual al C.E.C les coses funcionaven a un altre ritme. Al mes de desembre ja varen fer una excursió amb esquís a l'alt Berguedà i la serra del Cadí portada a terme per la secció d'esports de muntanya. En el seu butlletí del desembre del 1918, hi apareix el resum climàtic de l'any a l'observatori de Viella que té una petita ampliació estival a la Renclusa. Curiosament s'hi fa constar que «Les geleres de les Maleïdes enguany s'han presentat amb nombroses i pregones esclertes,

Cent anys després, continuem mal comunicats col·lectivament i poc sostenibles individualment.

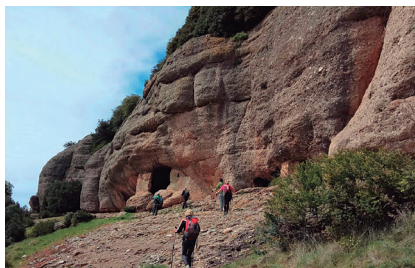
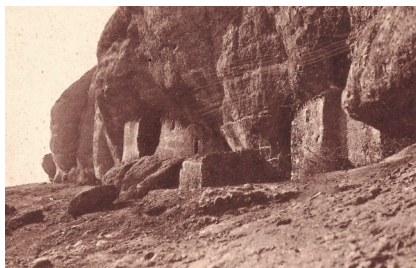
poca neu recent, i el gel en descobert en gran part».

De la *Gazeta de Vich* en aquest període m'ha cridat l'atenció una notícia d'una gran empresa d'electricitat que està fent estudis per la viabilitat d'un projecte de circuit de tramvia que uniria les poblacions de Vic, Roda, Manlleu i Sant Hipòlit de Voltregà. Cent anys després, continuem mal comunicats col·lectivament i poc sostenibles

individualment. Això sí, tenim però molts assessoraments, certificacions, projectes i plans de mobilitat damunt la taula dels nostres ajuntaments que tant de bo surtin dels despatxos amb les inversions corresponents i arribin a bon port. Mentrestant, la Unió Excursionista de Vic amb molts fronts oberts, també ha començat un projecte necessari per involucrar socis, joves i societat civil en el gran repte de futur de l'entitat que ens ha de donar el motor i el rumb pels propers anys. Voluntaris i professionals navegant al mateix vaixell en pro del territori, la natura, l'esport i la cultura.

Lluís Santanach-Vic

AQUÍ, ARA I AHIR

ELS ÒBITS

Com en el butlletí anterior, parlaré d'un altre curiós i bonic indret del Vallès Occidental, les anomenades balmes de Els Òbits, situades sota el pla de les Pinasses, en el camí dit de la carena del Pagès, al massís de Sant Llorenç del Munt. Aquestes curioses cavitats foren habitades intermitentment des de l'Edat Mitjana fins gairebé a principis del segle XX.

Aquestes coves, ampliades durant anys amb construccions complementàries annexes, han donat peu al llarg de la història a infinitat de llegendes i relats fantàstics de tota mena; alguns de caire religiós que ens parlen d'ermitans o peregrinacions que visitaven el lloc com a improvisat oratori; altres de fantàstics, que parlen d'una curiosa necròpolis de cranis tallats; o altres amb clar rerefons històric, relacionats amb militars fugitius, amagatall on s'encunyava moneda falsa o d'altres amb episodis de la Guerra de Successió. Avui, per desgràcia, aquest lloc, està molt degradat i ple de deixalles, tal com passa en molts d'aquests espais solitaris, on de les antigues construccions, ja no en queda res.

Cap de redacció

UNA MOTO AMB SOLERA

Caminant pel municipi de Vallfogona del Ripollès, ens va cridar l'atenció aquesta curiosa placa de matrícula vista en un ciclomotor d'aquesta bonica població. Aquesta històrica «Derbi Antorcha» de color verd, identificada l'any 1976 per l'ajuntament com a velomotor amb el nº 13, avui encara circula pel poble.

Com a molts poblets del Ripollès d'àmbit purament rural, moltes masies allunyades i poc accessibles, es van anar buidant per culpa de la industrialització de la Vall de Ter i la Garrotxa que a principis del segle XX, reclamava mà d'obra en moltes fàbriques i tallers.

Així, després que el petit municipi arribés a una «cota màxima» de 1.255 habitants l'any 1787 (la majoria d'ells, dedicats a la pagesia) el municipi va anar decaient en població progressivament, sent ja només un total de 375 habitants a l'any que aquesta motocicleta va arribar al poble.

Avui, tot i algunes promocions d'habitatges nous construïts en el nucli urbà i la trentena de masies de l'entorn habitades per propietaris, masovers i segones residències, el municipi només supera per ben poc els 200 habitants.

42 anys després, aquest petit ciclomotor, matriculat un any després de la mort del dictador, encara passeja l'aligot i el «yugo y las flechas» pel municipi, prestant un bon servei al seu propietari.

Els actuals vehicles del segle XXI, de ben segur que no duraran tant.

Joan Conill - Vic

3 nits de torb i 1 Cap d'Any

Crònica d'una
tragèdia al Pirineu

Jordi Cruz

**3 NITS DE TORB I 1 CAP D'ANY. CRÒNICA
D'UNA TRAGÈDIA AL PIRINEU.**
Jordi Cruz. Editorial Símbol.

A cavall dels darrers dies de l'any 2000 i principis del 2001, un episodi de torb assolà el Pirineu de forma terrible i sobtada. Vent, neu i una baixada brusca de les temperatures provocaren una de les tragèdies de muntanya més importants que es recorden al Pirineu català. Diversos grups d'excursionistes s'hi trobaren atrapats, sobretot al voltant del cim del Balandrau. S'organitzà una àmplia operació de rescat: uns sobrevisquen, però d'altres per desgràcia, 'hi quedaren per sempre.

Aquesta és la història d'una tragèdia que va passar en una zona molt coneguda per a tothom i que ens ofereix les claus per evitar que mai més es torni a repetir.

Jordi Anglada_Llibreria Anglada - Vic

NOTÍCIES

ORIENTACIÓ

RAIDVERD-2018

El dissabte 8 de setembre, dos equips de l'U.E.Vic van participar a la primera reedició del Raidverd. Un raid, marcat pel bonic i desnivellat context del Berguedà, on els participants havien de marcar el màxim de fites possibles executant diferents disciplines esportives.

Clara Panyella i Jordi Armengol (Picafites) van participar en categoria Open, fent el raid en una jornada (4 hores i 42 minuts). L'equip "Llibertat Presos Polítics", configurat per Jordi Sales i Cristina Bertran van participar en categoria aventura realitzant dos jornades i un temps de 11 hores 19 minuts en cursa.

LONDON CITY RACE

El cap de setmana del 15 i 16 de setembre va tenir lloc a Londres la "London City Race", una cursa d'orientació urbana que enguany ha celebrat l'onzena edició.

En Jan Ordeig, la Lúdia Barri, en Jordi Ordeig i en Carles Salvador hi van prendre part.

PEDRAFORÇA O CUP

Més de 30 orientadors de l'entitat van participar els dies 15 i 16 de setembre a les magnífiques curses organitzades per UPC Orientació i Badalona Orientació.

Dissabte es disputava una prova de modalitat llarga distància i el diumenge va tenir lloc la prova de Campionat de Catalunya de mitja distància. Les dues proves van ser puntuables per a la copa catalana de curses d'orientació d'aquest 2018.

CAMPIONAT DE CATALUNYA PER RELLEUS

Dissabte, 22 de setembre a la vila d'Aiguafreda, l'A.E. Gastant Keks i la Unió Excursionista de Vic, amb la col·laboració de l'Ajuntament, va realitzar el Campionat de Catalunya de Relleus. El campionat, especial pel treball en equip que han de realitzar els diferents clubs, requereix

elaborar equips competitius en les onze categories disputades. Els corredors no corren individualment, com és habitual, sinó que ho fan per equips de dos o tres rellevistes en funció de la categoria. Alhora, els clubs han de posar-se d'acord en elaborar una disfressa conjunta de grup. Emoticones, gòtics, sushis, grangers i animalons de granja participaren en aquest campionat amb tanta tradició festiva.

La cursa es va produir, en un dia marcat per altes temperatures, en un desnivellat i desforrestat terreny d'alzines i pins, marcat per feixes i murs derruïts d'antigues vinyes.

En total 104 equips van participar en l'apreciat esdeveniment. Paral·lelament, una seixantena de corredors es varen animar a participar, de manera individual, a les tres categories de cursa popular.

VI TROFEU FERRAN SANTOYO

Els dies 6 i 7 d'octubre es va celebrar a Tuixent el VI Trofeu Ferran Santoyo on una trentena d'orientadors de la Unió van participar a la prova d'esprint del dissabte a la vila de Tuixent i diumenge als Campionats de Catalunya de llarga distància a la zona de Tuixent – la Vansa

COPA CATALANA BTT-O SARRIÀ DE TER

Diumenge 14 octubre, vuit orientadors de l'entitat van participar a la última prova puntuable per a la Copa Catalana 2018 de MTB-O organitzada pel club Aligots Orientació de Girona pels voltants de la població de Sarrià de Ter.

La intensa pluja de tot el matí va fer que les condicions de cursa fossin molt dures i diferents de les normals.

ESCOLA DE MUNTANYA

CURS D'INICIACIÓ A LA MARXA NÒRDICA

Dissabte 24 de novembre va tenir lloc una nova edició del curs d'iniciació a la Marxa Nòrdica impartit per Montse Grau i en el que els participants van poder aprendre i practicar la depurada tècnica d'aquest esport.

CURS DE GPS i MAPES DIGITALS

Diumenge 25 de novembre, va finalitzar el curs d'orientació amb GPS, mapes digitals, gestió i visualització de dades. El curs ha estat dividit en una part teòrica que ha ocupat tres sessions que s'han fet a la sala de juntes de la Casa Galadies i dues sortides de pràctiques realitzades al Montseny i a les Guàrdies. La previsió meteorològica adversa per la primera sortida pràctica va fer modificar el programa del curs. Durant el segon cap de setmana 24 i 25 de novembre es varen concentrar dues sortides pràctiques i una teòrica.

Hi han participat un total de sis alumnes. Tots ells han utilitzat els seus receptors GPS, cinc dels quals eren receptors de muntanya compactes, i un smartphone. S'ha pogut comprovar que tots eren vàlids per les funcions bàsiques,

però que cada un tenia les seves condicions particulars de gestió i autonomia.

CURSES DE MUNTANYA

ONCOTRAIL 2018

La Oncotrail és la cursa solidària per equips que recorren un total de 10 km, i la recaptació va destinada íntegrament a la investigació contra el càncer.

Dos equips formats per socis de l'entitat i membres de Lluna Plena hi van participar, les emocions estaven a flor de pell i es van viure situacions i moments que perduraran per sempre en les memòries dels integrants.

També hi va prendre part un altre equip amb socis de l'entitat. El qual tot i els contratemps sorgits durant la cursa, va ser capaç de mantenir la fortalesa necessària per tal de completar els 100 quilòmetres.

MARTÍ NOGUÉ TANCA TEMPORADA AL TRAIL DE BISAURA AMB VICTÒRIA

Diumenge 13 d'octubre, Martí Nogué (U.E. Vic / Rock Experience) va participar a la 6ª edició del Trail del Bisaura a Sant Quirze de Besora. En concret a cursa S de 11,5 km i un desnivell de +500 m.

Aquesta va ser la darrera cursa de la temporada de curses de Muntanya on cal destacar la seva 4ª posició a Zegama.

En categoria femenina, Amàlia Bardolet (U.E. Vic) va aconseguir una segona posició absoluta ben merescuda amb un temps de 1:09:16

ENTITAT

UN MILER DE CATALANS RECLAMEN LLIBERTAT AL PUIGMAL

Més d'un miler de persones es van reunir el passat 13 d'Octubre al Puigmal sota la crida de CimsXPerLaLlibertat.

L'entitat va apadrinar el cim del Puigmal amb la col·laboració dels centres excursionistes de Campdevànol i Planolles.

La jornada es va desenvolupar amb molta placidesa, sense cap incident. El temps al cim del Puigmal va ser molt favorable, malgrat que a l'inici de la jornada semblava que el vent volia ser el protagonista.

L'acte commemoratiu es va iniciar amb la beninguda de CimsXLlibertat, del president de la Unió Excursionista Vic, Jaume Anglada, qui va fer una menció als altres centres excursionistes col·laboradors.

Seguidament va ser el torn de l'emotiu manifest de CimsXLlibertat, que seguit d'un silenci sepulcral, només interromput pel so de les senyeres onejant.

Carles Mundó, present a l'acte, va agafar el relleu amb un sentit i emotiu discurs en el que va recordar als seus companys privats de llibertat, i va ressaltar la importància d'actes com aquest, actes que ha agraït sentidament.

Un cop finalitzats els parlaments, els voluntaris degudament equipats amb armelles grogues es van col·locar entorn a la creu creant un llac groc. La resta de participants van formar un llac groc clarament visible des de l'aire.

Des de l'organització es va valorar com a una jornada molt positiva, i emotiva.

PRESENT I FUTUR DE L'ENTITAT

La tarda de dissabte 10 de novembre els joves de l'entitat, així com els socis en general estaven convocats a l'auditori del VIT per debatre sobre el futur de l'entitat.

El primer torn va ser pels joves entre 14 i 25

que van participar en una dinàmica per debatre sobre aquest futur. Més tard, va ser el torn de la resta d'associats.

La comissió de futur vol agrair, a tots els qui hi van participar, per la seva gran predisposició i ajuda.

Aquest és només un pas important del procés per decidir el futur de l'entitat. Moltes gràcies per formar-ne part!

SENDERS

30 ANYS DEL PR C-40

El diumenge 28 d'octubre sota una pluja persistent van sortir de Vic una trentena d'excursionistes en direcció a Tavèrnoles on augmentaren el grup amb una trentena més tot i la pluja incessant. El destí era anar a Sant Pere de Casserres per al PR C-40 per tal de commemorar els trenta anys d'existència d'aquest sender que va néixer a principis del 1986, quan l'Oficina de Turisme de Vic va detectar que una part important del turisme sensible al romànic que arribava a la ciutat, volia arribar a Sant Pere i no existien camins documentats per tal d'accedir-hi. Aquesta necessitat propicià que l'ajuntament contactés amb la Secció de Senders de l'entitat que ja funcionava des del 1976.

Ràpidament el voluntariat de l'entitat es posà a la feina en un moment que els senders de petit recorregut (PR) encara no havien aparegut a la nostra comarca. La tasca d'aquesta iniciativa innovadora fou feixuga perquè partia de zero.

Buscar camins i pactar el permís de pas amb els propietaris, adequar-los i senyalitzar-los, tramitar l'homologació amb el comitè de senders de la FEEC i editar un llibret informatiu perquè la demanda d'informació de l'oficina de turisme pogués ser degudament atesa. En paral·lel el sender també contribuï a activar la necessitat urgent de restaurar el monestir.

Tot plegat una gran feina que el potent grup de senders va saber tirar endavant en un parell d'anys. La inauguració oficial fou el 17 d'abril del 1988. En aquell dia de primavera assolit unes 450 persones van arribar al monestir de Casserres amb una representació institucional de primer nivell, alcaldes, diputats del parlament, representants de la FEEC i del comitè de senders ens acompanyaren. Trenta anys després, l'itinerari ha canviat sensiblement, el canvi de tarannà d'alguns propietaris, la construcció de l'Eix Transversal i la pavimentació de la carretera d'accés al monestir n'han sigut algunes de les causes. Més notablement ha canviat l'entorn del monestir. La icona de Sant Pere de Casserres ha crescut i s'ha consolidat com a destí turístic comarcal de primer ordre lligat a la ruta del romànic Camí Oliba. Els usuaris del sender s'han multiplicat reforçats per les propostes modernes i saludables del turisme actiu. Tot molt encertat i posat al dia com la nova edició del llibret informatiu que també es presentà el mateix diumenge en l'acte del trentè aniversari.

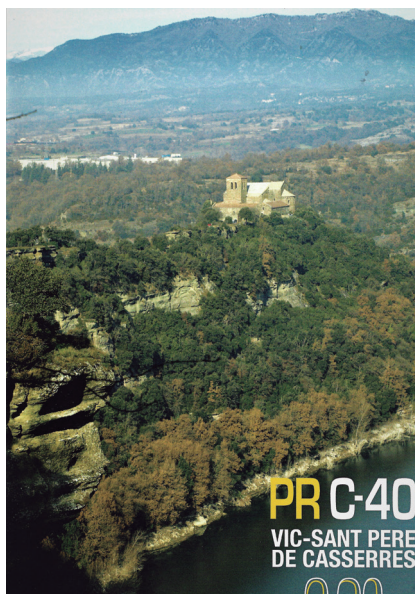
Però l'agraïment amb majúscules, va ser per totes les persones que durant aquest llarg període de temps han mantingut aquest sender sense defallir. Molts d'ells es van mullar en el

projecte des del principi i aquest dia sota la pluja ho van tornar a fer i ens van acompanyar. Ara ens queda només una tasca a fer, engrescar a les noves generacions d'excursionistes a donar un relleu merescut a tants anys de dedicació de la Secció de Senders de la Unió Excursionista de Vic.

Arribar aquí ha estat un èxit, mantenir-ho tot un repte.

La nova publicació:

Amb motiu de l'aniversari del PR C-40, s'ha aprofitat per realitzar una nova publicació corresponent al recorregut del sender. Amb una imatge moderna i actual, el nou llibret aporta nous continguts històrics del monestir, així com una actualització i ampliació dels ja existents corresponents a vegetació, geologia i fauna. També s'han redefinit els itineraris amb noves descripcions del recorregut principal, així com de les seves variants. Des d'aquí volem donar les gràcies als companys que han col·laborat desinteressadament en aquests apartats, a l'Anna Canalda (context històric), en Josep

Sobрино (geologia), la Carme Casas (vegetació), en Jordi Baucells (fauna), en Joan Conill (introducció i fotografies) i a la Secció de Senders (text itineraris).

La nova publicació ha estat possible gràcies al patrocini de l'Ajuntament de Vic, la Fundació Privada Girbau i la Unió Excursionista de Vic. Aquesta nova guia, la podeu trobar a la secretaria de l'entitat i a la Oficina de Turisme de l'Ajuntament de Vic.

SORTIDES COL·LECTIVES

ESQUÍ DE MUNTANYA

L'inici de les nevades va motivar una primera sortida d'esquí de muntanya per la segona setmana de novembre que finalment, i degut a les precipitacions, es va veure ajornada al diumenge 25 de novembre. Una dotzena de participants van gaudir d'un dia excel·lent i d'una col·lectiva radiant al Puigmal d'Err, amb una neu en perfectíssimes condicions, gaudint d'una baixada memorable.

"S.A.M"

La S.A.M. és el grup que mensualment organitza sortides d'excursionisme d'alta muntanya, havent realitzat últimament les de:

> MONTMALÚS I EL CIRC DE COLELLS: Diumenge 20 de setembre

> EINA: Diumenge 27 d'octubre

> COMANEGRA: Diumenge 25 de novembre

"ESCAMPANT LA BOIRA"

El grup "Escampant la boira" és el grup d'excursionista de mitja i baixa muntanya de l'entitat i fa una sortida mensual que guia un membre del grup. Les últimes realitzades han set:

> LA VALL DEL LLÈMENA: Diumenge 21 d'octubre a la Vall de Llèmena, Olot.

> SANT LLORENÇ DE MORUNY: Diumenge 23 de setembre al Solsonès

> JOANETES: Diumenge 25 de novembre a Joanetes

MATAGALLS-VIC

El passat diumenge 11 de novembre va tenir lloc la 38a edició de la caminada popular Matagalls-Vic.

Els 600 participants van gaudir d'una matinal excepcional en un entorn privilegiat, amb paisatges fantàstics i un recorregut immillorable. Les bones condicions meteorològiques contrastaven amb l'estat del recorregut, clarament perjudicat per les darreres pluges.

La jornada s'iniciava a les 6 del matí a la zona del Sucre punt de sortida dels 8 autobusos que portarien als participants fins a Collformic, d'on van sortir cap a Vic a 2/4 de 8 de forma esgraonada. Per davant tenien 30 quilòmetres que els portarien fins al recinte del Sucre de Vic, on hi havia l'avitallament final de la caminada.

ESCALADA

4rt OPEN de BLOC de la Fira de Muntanya

Amb motiu de la Fira de Muntanya es va celebrar la 4a edició de l'Open de Bloc que co-organitzaven l'Ajuntament de Vic i la Unió Excursionista Vic.

Amb un total de 300 participants, i els seus respectius acompanyants, va ser una de les activitats de la fira que més públic va mobilitzar i que es va portar a terme el dissabte 10 de novembre.

Amb aquesta edició, l'Open de Bloc de Vic es consolida com un dels certàmens d'aquesta modalitat amb més participació de Catalunya.

Reequipació del rocòdrom Joan Colet

Els dies 27 i 28 de novembre es van retirar totes les preses del rocòdrom Joan Colet per tal de fer el manteniment corresponent i equipar noves línies.

S'han creat noves línies d'escalada esportiva identificades per colors i s'han mantingut els nivells des de IV a 7b.

ESCOLA ESPORTIVA

Primera sortida del grup d'iniciació.

Dissabte 1 de desembre es va realitzar la primera sortida de l'any amb el grup d'iniciació de l'escola esportiva.

De 9 del matí a les 14h del migdia el grup integrat per 16 alumnes i tres tècnics van anar a Ogassa per fer escalada esportiva i a dur a terme totes les maniobres i tècniques apreses fins el moment.

VOLEM QUE FORMIS PART
DEL FUTUR DE L'ENTITAT;

WEB/FORMULARI

AGENDA

desembre_2018 gener/febrer_2019

2018

- 15 desembre Sopar del muntanyenc
- 16 desembre Sortida col·lectiva a l'Esquirol i cloenda de la temporada de la S.A.M.
- 16 desembre Sortida col·lectiva sorpresa d'«Escampant la Boira»
- 16 desembre Aplec de Mondoio
- 29 i 30 desembre 6a Crono-Núria Memorial Ramon Casadevall - Campionat de Catalunya

2019

- 8 i 12 gener Jornada tècnica de seguretat i allaus
- 2 de febrer al 10 de març Cursos d'esquí alpí i de muntanya per a joves
- 16 i 17 febrer Curs iniciació a l'esquí de muntanya

Saps que...

"La Unió Excursionista de Vic vol agrair a tots els qui van participar a la jornada de "Present i futur de l'entitat" per la seva gran predisposició i ajuda mostrada.

Aquest és només un primer pas important d'aquest procés que ha de decidir el futur del nostre club. Moltes gràcies per formar-ne part! "

+INFORMACIÓ

93 885 51 20 www.unioexcursionistavic.org

